

Rapport

Datum: 17 maart 2006

Rapportnummer: 2006/093

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Utrecht de klachten die hij en zijn echtgenote op 20 en 28 juli 2004 hebben ingediend, niet heeft behandeld.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker diende bij brief van 12 februari 2004 een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht over de wijze waarop ambtenaren van dat korps hadden gereageerd op een door verzoeker ontvangen anonieme brief waarin stond geschreven dat buurtbewoners zijn werkgever zouden inlichten over een tegen hem lopend strafrechtelijk onderzoek. Verzoeker klaagde er daarbij in het bijzonder over dat een politieambtenaar had geweigerd om een aangifte ter zake bedreiging op te nemen. Daar verzoeker uiteindelijk niet tevreden was met de informele afhandeling van de klacht, verzocht hij het regionale politiekorps Utrecht bij brief van 20 juli 2004 de klacht formeel in behandeling te nemen.
2. Verzoekers echtgenote diende bij afzonderlijke brief van 20 juli 2004 een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht over de wijze waarop een ambtenaar van dat korps op 17 juli 2004 had gereageerd op haar melding van geluidsoverlast door een buurtbewoner. Zij klaagde er daarbij in het bijzonder over dat de politieambtenaar had geweigerd uitvoering te geven aan een met het korps gemaakte afspraak dat bij melding van ernstige geluidsoverlast een politieambtenaar ter plaatse zou komen om de overlast zelf te constateren.
3. Verzoeker diende eveneens bij afzonderlijke brief van 20 juli 2004 een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht over de wijze waarop ambtenaren van dat korps op 17 juli 2004 hadden gereageerd op zijn via de alarmcentrale gedane melding van agressief gedrag van een buurtbewoner. Verzoeker klaagde er daarbij in het bijzonder over dat de ter plaatse gekomen politieambtenaren aanvankelijk alleen met die buurtbewoner hadden gesproken en vervolgens hadden geweigerd om een door verzoeker gemaakte geluidsoverlast van het incident te beluisteren.
4. De klachtcoördinator van het regionale politiekorps Utrecht bevestigde verzoeker en zijn echtgenote bij brief van 27 juli 2004 de ontvangst van de twee klachtbrieven. Hij deelde daarbij mee dat de brieven als één klacht werden samengevoegd en in behandeling werden genomen conform de klachtenregeling van de Politie Regio Utrecht 2004.
5. Verzoekers echtgenote diende vervolgens bij brief van 28 juli 2004 een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht over de wijze waarop het korps had gereageerd op een

aantal door haar en haar echtgenote gedane aangiften tegen buurtbewoners ter zake vernieling en agressiviteit. Zij klaagden er daarbij in het bijzonder over dat het korps die aangiften niet in behandeling had genomen.

6. De klachtcoördinator van het regionale politiekorps Utrecht bevestigde verzoekers echtgenote bij brief van 17 augustus 2004 de ontvangst van die klachtbrief. Hij deelde daarbij mee dat de brief werd gevoegd bij de eerdere brieven van verzoeker en zijn echtgenote, die zouden worden behandeld door de commissie voor de politiekachten van het korps.

7. De klachtonderzoeker van het regionale politiekorps Utrecht bevestigde verzoeker en zijn echtgenote bij brief van 1 september 2004 dat de klacht van 12 februari 2004 overeenkomstig de brief van 27 juli 2004 was doorgestuurd naar de secretaris van de klachtencommissie. Voorts schreef hij dat het dossier was gecompleteerd met de daaraanvolgende klachten van 20 en 28 juli 2004 en merkte daarbij op dat de reden daarvoor was gelegen in het feit dat de klachten waren ontstaan vanuit met elkaar overeenkomende incidenten in de woonomgeving van verzoeker en zijn echtgenote.

8. De secretaris van de commissie voor de politiekachten bevestigde verzoeker bij brief van 19 oktober 2004 de ontvangst van de brief van 12 februari 2004 en nodigde verzoeker daarbij uit voor een hoorzitting op 4 november 2004. Verder stuurde de secretaris verzoeker bij brief van 22 oktober 2004 een door de klachtonderzoeker opgesteld rapport met het verzoek daarop voor 2 november 2004 te reageren. Dat rapport had alleen betrekking op de door verzoeker bij brief van 12 februari 2004 ingediende klacht.

9. De commissie voor de politiekachten hoorde op 4 november 2004 verzoeker en zijn echtgenote en ging daarbij alleen inhoudelijk in op die bij brief van 12 februari 2004 ingediende klacht. De klachtencommissie adviseerde de beheerder van het regionale politiekorps vervolgens op 8 december 2004 om de bij brief van 12 februari 2004 ingediende klacht van verzoeker ongegrond te verklaren.

10. De beheerder van het regionale politiekorps Utrecht deelde daarop bij brief van 14 december 2005 aan verzoeker mee dat hij op basis van de gronden zoals deze waren weergegeven in het advies van de klachtencommissie van oordeel was dat de op 12 februari 2004 en 20 juli 2004 door verzoeker ingediende klacht over het regionale politiekorps Utrecht ongegrond was.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Utrecht de klachten die hij en zijn echtgenote op 20 en 28 juli 2004 hebben ingediend, niet heeft behandeld. Verzoeker merkte in dit verband op dat tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie uitsluitend de door hem bij brief van 12 februari 2004 ingediende klacht was behandeld en dat in het naar

aanleiding daarvan door de klachtencommissie uitgebrachte advies evenmin was ingegaan op de door hem en zijn echtgenote bij brieven van 20 en 28 juli 2004 ingediende klachten.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Utrecht deelde in reactie op de klacht mee dat de brieven van 20 en 28 juli 2004 niet afzonderlijk waren behandeld, maar ter afhandeling waren gevoegd bij de brief van 12 februari 2004 ingediende klacht. Hij legde in dit verband een door de klachtonderzoeker opgestelde intern memo van 16 augustus 2004 over. Daarin was als afspraak tussen de klachtonderzoeker en de klachtencoördinator aangetekend dat het naar aanleiding van de brief van 12 februari 2004 ingestelde klachtonderzoek werd voorbereid voor behandeling door de klachtencommissie en de overige bij brieven van 20 en 28 juli ingediende klachten niet separaat werden behandeld maar ad informandum bij het dossier werden gevoegd. De korpsbeheerder deelde verder mee dat verzoeker en zijn echtgenote bij brief van 1 september 2004 door de klachtonderzoeker waren geïnformeerd over het bundelen van de klachten en over de reden daarvoor, welke was gelegen in het feit dat de klachten waren ontstaan vanuit met elkaar overeenkomende incidenten in de woonomgeving van verzoeker en zijn echtgenote.

3. Verzoeker deelde in reactie daarop mee dat uit het interne memo duidelijk bleek dat de bij brieven van 20 en 28 juli 2004 ingediende klachten nimmer waren onderzocht en dat het gelet op de toevoeging 'ad informandum' ook niet de bedoeling was dat die klachten tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie zouden worden behandeld. Hij merkte daarbij op dat hij en zijn echtgenote destijds echter niet beter wisten dan dat ook de bij brieven van 20 en 28 juli 2004 ingediende klachten tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie inhoudelijk zouden worden behandeld. Vandaar dat hij zich tot de Nationale ombudsman had gewend.

II. Beoordeling

4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit vereiste brengt in het algemeen met zich dat een bestuursorgaan uitvoering moet geven aan een bij de wet opgedragen taak op de wijze bij de wet voorzien.

5. In hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn regels neergelegd voor de klachtbehandeling door bestuursorganen. Op grond daarvan is een bestuursorgaan gehouden om elke bij hem ingediende klacht te behandelen, tenzij een van de in artikel 9:8 Awb neergelegde situaties zich voordoet. Verder dient het bestuursorgaan ingevolge artikel 9:10 Awb de klager in de gelegenheid te stellen om te worden gehoord ter zake een in behandeling genomen klacht en moet het bestuursorgaan op grond van artikel 9:12 Awb de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis stellen van zijn oordeel over die klacht (zie Achtergrond).

6. In deze zaak hebben verzoeker en zijn echtgenote bij brieven van 20 en 28 juli 2004 bij het regionale politiekorps Utrecht geklaagd over de wijze waarop dat korps zich in een aantal aangelegenheden tegenover hen had gedragen. Daar geen van de in artikel 9:8 Awb neergelegde situaties zich voordeed, diende de korpsbeheerder die klachten in behandeling te nemen. Gezien het feit dat alle door verzoeker en zijn vrouw ingediende klachten zijn ontstaan vanuit incidenten in de woonomgeving van verzoeker en zijn echtgenote, heeft het korps besloten om de klachten niet elk afzonderlijk te behandelen, maar te voegen bij het dossier van de door verzoeker bij brief van 12 februari 2004 ingediende klacht.

7. Op zich staat het een bestuursorgaan vrij om afzonderlijk ingediende klachten gevoegd te behandelen, zeker indien het onderwerp of de achtergrond van de klachten met elkaar samenhangt. Een dergelijke samenvoeging laat echter onverlet dat de korpsbeheerder een burger ter zake van elk van die klachten in de gelegenheid dient te stellen om te worden gehoord, alsook schriftelijk en gemotiveerd in kennis moet stellen van zijn oordeel over elk van die klachten. Doordat in deze zaak de brieven van 20 en 28 juli 2004 niet ter behandeling maar slechts ter informatie in het klachtdossier zijn gevoegd, heeft de korpsbeheerder verzoeker en zijn echtgenote nimmer in de gelegenheid gesteld om ter zake van de daarin naar voren gebrachte klachten te worden gehoord en uiteindelijk bij brief van 14 december 2004 ook alleen een inhoudelijk oordeel gegeven over de bij brief van 12 februari 2004 ingediende klacht. Aldus heeft de korpsbeheerder gehandeld in strijd met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is gegrond wegens schending van het beginsel van fair play.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman geeft de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht in overweging om verzoeker en zijn echtgenote alsnog in de gelegenheid te stellen om te worden gehoord ter zake de bij brieven van 20 en 28 juli 2004 ingediende klachten en hen alsnog schriftelijk en gemotiveerd in kennis te stellen van zijn oordeel over die klachten.

Bij brief van 24 april 2006 liet de korpsbeheerder weten de aanbeveling op te volgen. Voor zover haar bekend had de klachtcoördinator verzoeker en diens echtgenote inmiddels benaderd voor het maken van een afspraak om te worden gehoord ter zake hun in juli 2004 ingediende klachten.

De Nationale ombudsman deelde de korpsbeheerder op 8 mei 2006 mee met instemming te hebben kennisgenomen van diens besluit de aanbeveling op te volgen.

Onderzoek

Op 22 april 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Vianen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van de korpsbeheerder gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en/of aan te vullen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van verzoeker van 21 april 2005.

Aanvullende informatie van verzoeker van 3 mei 2005 en 11 mei 2005.

Standpunt van de korpsbeheerder van 26 juli 2005 met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 6 augustus 2005.

Reactie van de korpsbeheerder van 30 augustus 2005 en 20 september 2005 met bijlagen.

Nadere reactie van verzoeker van 10 oktober 2005 met bijlagen.

Nadere reactie van de korpsbeheerder van 29 november 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene wet bestuursrecht

hoofdstuk 9, titel 1

"Artikel 9:8

1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;

b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;

c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,

d. waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld;

e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,

f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.

2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is.

3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld. Artikel 9:12, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

(...)

Artikel 9:10

1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

3. Van het horen wordt een verslag gemaakt.

(...)

Artikel 9:12

1. Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de eventuele conclusies die het daaraan verbindt.
2. Bij de kennisgeving wordt vermeld bij welke ombudsman en binnen welke termijn de klager vervolgens een verzoekschrift kan indienen."